

SE SPARGE LUMEA

Andreionthepoetry

Se sparge lumea în bucăți,
Nimic nu mai rezistă;
Sunt peste tot, de sânge, bălți
Și veselie-i tristă...

Încep războaie peste tot
Și, chiar de se termină,
Rămâne-n urmă totul mort.
Și toți avem o vină!

Prezicerile se-mplinesc
Cu-a noastră contribuție
Și totul pare nebunesc...
Dar este o soluție!

Soluția nu e pentru toți,
Ci pentru fiecare -
Tu, individ, poți să te scoți
Din groaznică pierzare!

Căci fiecare dintre noi
Putem să ne opunem
Acestui curs ca un puhoi,
Chiar fără să-l răpunem.

Pare absurd, dar nu-i așa -
Salvarea-i personală:
Din tren să sari, căci vei cădea
Spre noaptea abisală!

De te salvezi, tu vei privi
Ca-n cartea de istorie
La negura din care vii,
Încununat de glorie.

Nu te lăsa nicicum învins
De tristul mers vizibil
Al lumii ce-aproape s-a stins -
De vrei, ești invincibil!

De vezi păcate împrejur,
Tu nu fi-n rândul lumii,
Rămâi cât poți fără cusur -

Păcatu-l fac nebunii!

Plăceri șirete de-ți dau ghes,
Întoarce-le-al tău spate -
Nu în plăceri găsești progres,
Ci în virtuți curate!

Și doar credința-n Dumnezeu
Drept pavăză îți este,
Căci fără El orice e greu
Și cazi fără de veste.

Nu te lăsa ademenit
Să-ți dai îndreptățire
Atunci când vezi că ai greșit,
Căci asta-i amăgire!

Și de vei sta în lume drept,
Atunci ea chiar de-ar trece,
Fiind între oameni înțelept,
Domnul te va alege.

Vei fi sămânță-n pământ nou,
Rodind de-a ta credință,
Facându-ți sufletul erou
Și luând din nou ființă.